

Sct. Hans 2019

Rigtig velkommen til Sct.Hans i Bisserup – og tak til Bytinget for at betro mig opgaven som årets båltaler. Jeg vil gerne have lov at begynde med et lille digt af Johannes V. Jensen:

”Nu breder hylden
de svale hænder
mod sommermånen”

Året efter:
De samme bøge
Og lyse nætter
Den samme lykke

Året efter:
Solsorten fløjter,
Og vårvind svulmer
Igen, veninde

9 år efter:
De samme bøge
og lyse nætter
Den samme lykke

Disse smukke linier skrev Johs. V. Jensen for over hundrede år siden, og mon ikke vi alle genkender beruselsen over netop denne tid i Danmark?

I 47 år har jeg stået på denne skønne plet og fejret Sct. Hans og været opfyldt af glæde og taknemmelighed over naturen, havet, bålet og den lyse sommernat.

Været fyldt af taknemmelighed over at bo i et land, som i hele min levetid har været forskånet for krig.

Et land, hvor de fleste stadig ønsker, at kun få skal have for meget – og færre for lidt, som Grundtvig udtrykte det.

Et land med gratis skolegang, gratis videreuddannelse, gratis lægehjælp og sygehusophold. Ting, vi tager for givet, hvad de jo slet ikke er. Det skal vi ikke langt uden for landets grænser for at opdage. Det er værdier, vi hver dag bør være taknemmelige over og sammen stadig kæmpe for at bevare.

Taknemmelig er jeg også over at bo i en by uden ”hekse og trolde”, men en by med venlige og hjælpsomme mennesker, som tager hånd om hinanden.

En by fyldt med ildsjæle, og dem er det oplagt at tale om på en aften, hvor bål og ild er i centrum.

Ligesom der kun skal en enkelt gnist til at antænde et bål, skal der ofte kun en enkelt ildsjæl til at få os andre sat i brand.

Det er denne bys ildsjæle, vi bl.a. kan takke for, at vi i 30 år har haft et dejligt forsamlingshus, hvor vi kan holde vore fester, og hvor vi i vinterhalvåret kan dyrke vores forskellige interesser, se på kunst, mødes til fællessang og ved fællesspisninger.

Nye ildsjæle har for knap 20 år siden fået et brandberedskab op at stå, hvor 14 mand er parate til at rykke ud med kort varsel.

10 andre af byens borgere har dannet et akuthold, som døgnet rundt står til vores rådighed med hjælp, indtil ambulancen kommer.

I 2008 fik nye ildsjæle den vision, om vores grimme og totalt overdimensionerede parkeringsplads dog ikke kunne bruges til noget andet, og så gik de i gang med det store projekt, som vi i dag kan glæde os over, nemlig multibanen.

Tennisbanen kom til i 2016, og det sidste store projekt er købet af Missionshuset. Alt dette er resultatet af forskellige menneskers visioner. Folk, som ikke lod sig bremse af bemærkninger som: ”Det kan ikke lade sig gøre”, men som TROEDE på det og SLED for det.

En stor tak til alle vore ildsjæle skal derfor lyde i aften!

Og ja - Der skal ildsjæle til at sætte skibe i søen, men uden opbakning fra hele lokalsamfundet i form af frivillig arbejdskraft og økonomisk hjælp, kom skibene ikke ud at sejle. Derfor tak til rigtig mange for denne opbakning.

Nu ved jeg jo godt, at mange af jer, der er kommet i aften, ikke bor i selve Bisserup, men vi ved, at I kan lide at komme her, og vi er taknemmelige for, at I er med til at støtte vores brugs og vores lokale fisker, og vi glæder os over, at I er kommet og vil fejre Sct. Hans sammen med os.

Til jer og os alle sammen vil jeg slutte med at sige:

Om lidt, når vi stirrer ind i ilden, kan vi jo tænke over, hvilke bål og dermed glædesblus vi hver især giver liv for tiden, hvilke der måske er ved at brænde ud, og hvilke bål og glædesblus vi gerne i fremtiden ser få liv – for os selv, for vores familie, for de små og store samfund, vi er en del af – med andre ord, hvad vi hver især gerne vil bidrage med og være en del af, og hvilken **indre** heks, der muligvis skal sendes til Bloksbjerg denne aften.

Om lidt skal vi synge ” Danmark, nu blunde den lyse nat”, der slutter med de vidunderlige linier: ” sol over grønne sletter – lykke og lyse nætter”. **Nyd** dem – og fortsat god sommer.